

ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ರಾಜಕುಮಾರ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯರಿಗಿಂತ ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಕಥೆಗಳು ಬಹಳ ಕೌತುಕವೆನಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಕಾಸುರನ ದೈತ್ಯಸ್ವರೂಪ, ಮಾರೀಚನ ರೂಪ, ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬರುವ ಹಲವಾರು ರೂಪದ ರಾಕ್ಷಸರು, ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಊಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಮ್ಮಂದಿರು 'ಗುಮ್ಮ' ಬರುತ್ತೆ ಎಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಇವುಗಳ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೂಪ 'ಗುಮ್ಮ'ನಾಗಿರಬಹುದೇ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಭಯಾನಕತೆ ಕಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕಾಡಿದ್ದು ಕುತೂಹಲ ಮಾತ್ರ.

ಆದರೆ ಈಗ ಟ್ರೆಂಡ್ ಬದಲಾದಂತೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ರಾಕ್ಷಸರು' ಎನ್ನುವ ಪದದ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಟೂನ್ ಪಾತ್ರಗಳ ಏಳನಾಯಕರು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತ. ಇದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಇಂದು ಹಾರರ್ ಯುಗ ಎನ್ನಬಹುದು. ಹಾರರ್ ಚಿತ್ರಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಪರ್ವಕಾಲವಿದು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಹೆದರಿಸಿದರೆ ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಚಿತ್ರ.

ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲೂ ಈಗ ಆತ್ಮದ ಕಥೆಗಳದ್ದೇ ಟ್ರೆಂಡ್. ಪ್ರಬುದ್ಧತೆ ಇರುವ, ಧೈರ್ಯವಂತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಮನರಂಜನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಋಣಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮ ಬಹಳ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ದೆವ್ವ-ಭೂತಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅಸಹಜವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಈ ಆತ್ಮಗಳ ಕಲ್ಪನೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅವರ ಮೌಢ್ಯ, ಭಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ದೃಶ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು (ಅದರಲ್ಲೂ ಧಾರಾವಾಹಿ ಮತ್ತು ಚಲನಚಿತ್ರಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ) ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಮಕ್ಕಳು, ಮಹಿಳೆಯರು ಬಹುಪಾಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನವರಿದ್ದರೆ ಕೆಲವರು ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿನವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಗಳಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿದ್ದ ಒಟ್ಟು ಜೀವನ ವಿರಳವಾಗಿದೆ. ಗಂಡ-ಮಕ್ಕಳು ಕಚೇರಿ ಶಾಲೆಗೆಂದು ಹೊರಟರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಒಬ್ಬಂಟಿ. ಪೋಷಕರು ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ಬರುವವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಏಕಾಂಗಿ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಟಿ.ವಿ.ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ ಹಾರರ್ ಚಿತ್ರಗಳ ಹಾಗೂ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಭಯಾನಕ ಎನಿಸುವ ದೃಶ್ಯಗಳು ಅವರನ್ನು ಧೈರ್ಯಗಡಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ನೆರಳೇ ನಮಗೆ ದಿಗಿಲು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಹದಗೆಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಟಿ.ವಿ. ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ಪ್ರವೇಶ ಆಯಿತೆಂದರೆ ಮುಗಿಯಿತು, ಎಲ್ಲಾ ಚಾನಲ್‌ಗಳ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲೂ ಅದೇ ಸುಗ್ಗಿ. ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಭೂತದ ಕಥೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ಮುಗಿಯಿತು, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಂತಹದ್ದೇ ಸಿನಿಮಾಗಳು. 'ಅಯ್ಯೋ ಓಕ್ಲರ್ ಅಲ್ಲಾ ಬಿಡಿ' ಎಂದು ಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂದರೆ 'ಇದು ಸತ್ಯ ಘಟನೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ್ದು' ಎನ್ನುವ ಸಬ್‌ಟೈಟಲ್ ಬೇರೆ. ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಮಾಡಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಾಜದ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿವೆ.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯೊಬ್ಬಳ ಮಾತು 'ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ದೆವ್ವ-ಭೂತಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲು ಈಗ ಭಯವೆನಿಸುತ್ತೆ'. ಅಂತಹ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ನೋಡಬೇಕು

ಎಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆಕೆಯ ಉತ್ತರ 'ಜಾಹೀರಾತಿನಲ್ಲೇ ಅಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತೋರಿಸ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇನೂ ನೋಡಿಲ್ಲ' ಎಂದು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೂ ಇದೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ. ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸು-ಗಳಿಗೆ ಅಂತಹ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ದೆವ್ವ-ಭೂತಗಳು ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆ ಅಷ್ಟೆ ಎಂದು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ತುಂಬಿ ಧೈರ್ಯವಂತರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಪ್ರೋಪಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ ದೃಶ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಪ್ರಸಾರಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ದೃಂದ್ಯ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಸತ್ಯ-ಮಿಥ್ಯಗಳ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆ. ಹಾಸ್ಯ ಮಿಶ್ರಿತ ಆತ್ಮದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಆನಂದಿಸಿ ಮರೆತು ಬಿಡುವ ಮಕ್ಕಳು ಗಂಭೀರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಶೌಚಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ವಿರುಚ್ಚಿತಿ ಇಲ್ಲವಾದಾಗ ಅವರು ನೋಡಿದ ಭಯಾನಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಮರುಸೃಷ್ಟಿಯಾದಂತೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಮಕ್ಕಳು ಹಗಲಿನಲ್ಲೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಕೋಣೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ (ಮರದಲ್ಲಿ ನೇಣು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ತೋಟದಲ್ಲಿ ವಿಷ ಸೇವಿಸಿ ಹೀಗೆ) ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆ ಬಿಡಿಸಿರುವ ಘಟನೆಗಳೂ ಇವೆ.

ಇವೆಲ್ಲದರ ಪರಿಣಾಮ 'ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ' ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಕಳವಳ. ಟಿ.ಆರ್.ಪಿ. ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭರದಲ್ಲಿ, ಹೊಸದನ್ನೇನೋ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಹುಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧ ಮನಸ್ಸುಗಳ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಬಾರದು ಅಲ್ಲವೇ? ಬದಲಿಗೆ ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಲ್ಲಾ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರಣ ನೀಡಿ ಇತಿಶ್ರೀ ಹಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಗಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ವಿಷಯಾರ್ಥ.

ಟಿವಿ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಮಾಧ್ಯಮ. ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ, ಹಳ್ಳಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಎಲ್ಲರ ಕೈಗೆಟುಕುವ ಸುಲಭ ಮನರಂಜನಾ ಮಾಧ್ಯಮ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಿಮೋಟ್ ನೀಡಬೇಡಿ, ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಡಿ, ಇದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಡಿ, ಚೈಲ್ಡ್ ಲಾಕ್ ಹಾಕಿಸಿ, ಟಿವಿ ನೋಡಲು ಟೈಮ್ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ವಾಕಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ, ಹರಟೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯ. ಆದರೂ ಜಾಹೀರಾತುಗಳಲ್ಲಿ, ಟ್ರೇಲರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಭಯ ಮೂಡಿಸುವ ಅನೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ತೂರಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಉತ್ತರಿಸಲಾಗದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ ಕಥೆಗಳು ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಸುಭದ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಿರ್ಮಾಣ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಳಹದಿಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಭೂತ, ಆತ್ಮ, ದೆವ್ವ, ಪ್ರೇತ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಫ್ಯಾಂಟಸಿ ತೋರಿಸ ಹೊರಟು ನಾಳಿನ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗುವ ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳ ನಂಬಿಕೆ-ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥೈರ್ಯಗಳ ತೋಳಲಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯ ಎನ್ನುವ, ಅದನ್ನು ನಂಬುವ ಪದ್ಧತಿ ಹಲವೆಡೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯವನ್ನೂ, ಅಸಾಮಾನ್ಯವೆನ್ನುವ, ಅತಿಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಡ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಘಟನೆಗಳು ಜರುಗಿದರೂ ಅದನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸದೆ ಮರೆಸಿ ಬಿಡುವುದು ಸೂಕ್ತ- ಜಾಣ ಮರೆವಿನ ಹಾಗೆ. ಯಾರಲ್ಲೂ ಅನಗತ್ಯ ಭಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೃಶ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತೋಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನಿರ್ಮಾಣಶಕರು ತಮ್ಮ ಟಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಯ ಹಂಗಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳಿತು ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

